

I Siri-li.

Tekst/melodi: Vidar Sandbeck

Når je ligg vaken i lange netter
og syns je liksom kan ta meg fri,
det kjem e vise med gule fletter
frå seljeholtet i Sirili.

Og denni teksta den er e blanding
av tapte drømmer og dikt især,
men melodien, og det er sanning,
den har je støli litt her og der
i Sirili, ja, i Sirili.

I staden Elverom der har je vanke
og møtt ho Siri i ny og ne`,
mens aua vassrann og hjerte banke
for alt det vakre som kunne skje.
Je var med hematt og frøs i sjela
av bare lykke så mang en kveld -
vi spelte plater med Dajos Bela
og det var artig å vara tel
i Siri-li, ja, i Sirili.

Men livet er som en maskerade
og alle engler en illusjon,
ho slo seg løs med en hel brigade
som skjøt med mauser på Terningmo`n.
De sang og danse som donkosakker
og gjorde rent over bord og brett
så staute jinter med skjøre nakker
ble svarte får i e gammal ætt
i Sirili, ja, i Sirili.

Så ble det vinter med vonde data
fra grønne netter med sang og svir
og stjerner slokne på Vintergata
fra Terningmo`n og tel Ydalir.
Det vart e vise om varg i veum
og lange bønner om nådens brød
og kalde rop fra et stort museum
der slekta søv under muld og snø
i Sirili, ja, i Sirili.

Men utpå sammar`n da nattedogga
lå sval og sølvgrå i stille vind,
ho satt i tanker ved gammelvogga
og la den vesle mot bringa inn.
Og verda så på med runde auer
og hadde vondt for å tie still -
og visa let over alle hauer:
Nå har en jintstakkar gått seg vill
i Sirili, ja, i Sirili.